

نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران بر پایه هویت و گرایش جنسی افراد

تسلیم به گروه بررسی ادواری سازمان ملل متحد
بیستمین جلسه گروه کاری¹ UPR در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد
(۲۷ اکتبر - ۷ نوامبر ۲۰۱۴ میلادی)

ارائه شده توسط:

کمیسیون بین‌المللی حقوق بشر مردان و زنان همجنس‌گرا (ایگل‌هرک)
iglhrc.org و iglhrc.org/iran

سازمان دگرباشان جنسی ایران (ایرکو)
www.irqo.org

تأیید شده توسط:

عرصه سوم
www.arsehsevom.net

سازمان حقوق بشر ایران
www.iranhr.net

مرکز بین‌المللی حقوق بشر در مدرسه حقوق سانتا کلارا
www.law.scu.edu/ihrc

موسسه تونگا لیتیس (تی‌ال‌ای) - تونگا
www.tongaleitis.org

شبکه تفاوت جنسی در کشورهای حوزه اقیانوس آرام (پی‌سی‌دی‌ان) - تونگا
psdnetwork.org

¹ Universal Periodic Review (UPR)

این گزارش توسط کمیسیون بین‌المللی حقوق بشر مردان و زنان همجنس‌گرا (ایگل‌هرک - موسسه غیرانتفاعی، دارای تأییده شورای اقتصادی و فرهنگی سازمان ملل متحد) و سازمان دگرباشان جنسی ایران (ایرکو، آماده و ارائه شده است. این گزارش متمرکز بر نقض حقوق بشر در ایران بر پایه گرایش حقیقی یا فرض شده جنسی افراد و/یا بیان رفتارهای جنسی آنان است.

الف - رابطه جنسی رضایت‌مندانه بین دو فرد همجنس و نظام قضایی ایران

۱. شورای نگهبان جمهوری اسلامی ایران در ماه می ۲۰۱۳ میلادی، در جایگاه شورای ناظر بر مجلس شورای اسلامی کشور، قوانین جدید جزایی ایران، مشهور به قانون جدید مجازات اسلامی را تأیید کرد. در قانون جدید مجازات اسلامی، روابط رضایت‌مندانه بین دو فرد همجنس جرم شمرده شده است. طبق این قانون، برای رابطه جنسی رضایت‌مندانه بین دو زن تا ۱۰۰ ضربه شلاق (بند ۲۳۹)، و برای دخول آلت در رابطه جنسی بین دو مرد، مجازات مرگ (بند ۲۳۴)^۲ پیش‌بینی شده است. همین قانون دیگر رفتارهای بین افراد همجنس را نیز جرم شمرده است، از جمله لمس و بوسه شهوانی که تا ۷۴ ضربه مجازات شلاق در پی خواهند داشت^۳. بندهای ۲۳۲ و ۲۳۳ قانون جدید مجازات اسلامی ایران، فرد «مفعول» در رابطه جنسی بین دو مرد را محکوم به مرگ می‌کند، در حالی که این قانون شریک «فاعل» او را محکوم به ۱۰۰ ضربه شلاق می‌سازد، البته تا وقتی که فرد «فاعل» مسلمان و مجرد باشد^۴. اگر فرد، مسلمان نباشد و یا ازدواج کرده باشد و درگیر رابطه جنسی با یک فرد همجنس خود شده باشد، او را طبق قانون جدید، بدون توجه به وضعیت جنسی‌اش در این رابطه، به مرگ محکوم خواهند کرد. بر اساس گزارش کمیته ارشد حقوق بشر سازمان ملل متحد، ایران یکی از پنج کشور دنیای امروز است که مجازات مرگ را برای روابط بین افراد همجنس، اجرا می‌کند^۵.
۲. قوانین ایران همچنین هرگونه صحبت بی‌طرفانه یا مثبت، در مورد رفتار همجنس‌خواهانه و دیگر اعمال رضایت‌مندانه خارج از محدوده ازدواج دگرجنس‌گرایانه را منع می‌سازد. بند ۱۵ (ب) قانون جرایم رایانه‌ای می‌گوید «چنانچه کسی افراد را به ارتکاب جرائم منافی عفت ... یا انحرافات جنسی ... ترغیب یا تهدید یا دعوت کرده یا فریب دهد یا شیوه ارتکاب یا استعمال آن‌ها را تسهیل کند یا آموزش دهد» به حبس از ۹۱ روز تا یک سال یا جزای نقدی از ۵ میلیون تا ۲۰ میلیون ریال یا هر دو مجازات، محکوم می‌شود^۶. علاوه بر این، دولت ایران فهرستی به نام «فهرست مصادیق محتوای

^۲ قانون جدید مجازات اسلامی جمهوری اسلامی ایران (۲۰۱۳ میلادی) در بندهای ۲۳۹ و ۲۳۴.

^۳ همان قانون، بند ۲۳۷.

^۴ همان قانون، بندهای ۲۳۲ و ۲۳۳.

^۵ «برگه اطلاع‌رسانی: جرم‌انگاری». دفتر کمیساری عالی حقوق بشر، موجود در لینک زیر:

https://unfe-uploads-production.s3.amazonaws.com/unfe-34-UN_Fact_Sheets_v6_-_Criminalization.pdf

^۶ متن کامل این قانون را می‌توانید در وبسایت رسمی پلیس فضای تولید و تبادل اطلاعات (پلیس فتا) در این آدرس مطالعه کنید:

<http://www.cyberpolice.ir/page/2431>

مجرمانه» منتشر کرده است. این سند توسط پلیس و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات دولت ایران، به طور گسترده‌ای استفاده می‌شود. این فهرست به شکلی مشخص می‌گوید «تحریک، تشویق، ترغیب، تهدید یا دعوت به فساد و فحشاء و ارتکاب جرایم منافی عفت یا انحرافات جنسی» به عنوان محتوای مجرمانه در نظر گرفته می‌شوند (بند الف، ماده ۲). همین قانون «انتشار، توزیع و معامله محتوای خلاف عفت عمومی – مبتذل و مستهجن» را به عنوان تشویش اذهان عمومی و یک جرم در نظر گرفته است (بند الف، ماده ۳).^۷

۳. رسانه‌های مکتوب ایران نیز در وضعیتی مشابه از هرگونه بحث در موارد مرتبط به روابط هم‌جنس‌خواهانه و دیگر روابط جنسی رضایت‌مندانه منع شده‌اند و چنین مسائلی را طبق قوانین، غیراخلاقی در نظر می‌گیرند. قانون مطبوعات ایران، تمامی نشریه‌ها را از «اشاعه فحشا و منکرات و انتشار عکس‌ها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی» منع ساخته است (ماده ۶، بند ۲ قانون مطبوعات ایران).^۸ دولت ایران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را مأمور به اجرای این قانون ساخته است و بر همین اساس سانسورهایی برابر این بند و دیگر بندهای قانون مطبوعات، بر تمامی نشریه‌هایی که داخل ایران منتشر و توزیع می‌شوند، اعمال می‌کند. «مصوبه اصلاحی اهداف، سیاست‌ها و ضوابط نشر کتاب» مصوب جلسه ۶۶۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی در سال ۱۳۸۹ (بالاترین شورای حکومتی ایران در تعیین مسائل فرهنگی ایران)، مشخصاً سه مورد کلی را به عنوان «وظایف قانونی» مشخص ساخته است که هیچ نشری داخل کشور نباید از خطوط آن خارج شود. این قانون آشکارا می‌گوید که تبلیغات ضد جایگاه خانواده، یا سست‌کننده بنیان خانواده و «ترویج و تبلیغ جریان‌ها و اشخاص فاسد و منحرف فرهنگی و هنری داخلی و خارجی» غیرقانونی است و چنین آثاری باید توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی توقیف شوند.^۹

۴. نظام قضایی ایران، فضایی محدود برای افراد تراجنسی ایجاد کرده است. البته تا آنجا که آنان برابر قوانین عمل کنند و از نقش‌های جنسیتی معین شده برای جنسیت موردنظر خود، تخطی نداشته باشند. به عنوان مثال حکومت ایران، حق افراد تراجنسی برای عمل تغییر جنسیت را به رسمیت می‌شناسد. با این حال، این تشخیص برابر فتوا است. یعنی نظر مرجع تقلید وقت، آیت‌الله خمینی که برای اولین مرتبه در دهه ۱۳۷۰ اجازه رسمی عمل تغییر جنسیت را به افراد تراجنسی داد. چون این تشخیص از یک فتوا ناشی می‌شود تا اینکه مستند به یک ماده قانونی باشد، باعث می‌شود تا هم در عمل و هم در قانون، تشخیص حقوق افراد تراجنسی محدود به تفسیر باشد و بنابراین، به تشخیص دکترها و وکلای

^۷ متن کامل «فهرست مصادیق محتوای مجرمانه» را می‌توانید در وبسایت رسمی پلیس فضای تولید و تبادل اطلاعات (پلیس فتا) در این آدرس مطالعه کنید:

<http://www.cyberpolice.ir/page/2551>

^۸ متن کامل «قانون مطبوعات» ایران را می‌توانید در وبسایت رسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در این آدرس مطالعه کنید:

<http://press.farhang.gov.ir/fa/rules/laws2>

^۹ بخش «ج» ماده ۶ مصوبه ۶۶۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی. متن کامل این مصوبه را می‌توانید در وبسایت رسمی شورای عالی انقلاب فرهنگی در این آدرس مطالعه کنید:

<http://www.iranculture.org/fa/simpleView.aspx?provID=1722>

قضات محدود شده است. علاوه بر این، فقط افرادی که عمل تغییر جنسیت را انجام داده باشند، می‌توانند اسناد قانونی برابر جنسیت موردنظر خود را دریافت نمایند. افرادی که خواستار طی کردن فرآیندهای عمل تغییر جنسیت نباشند یا از لحاظ مالی توانایی انجام چنین عملی را نداشته باشد، نمی‌توانند این اسناد رسمی را دریافت کنند. اسنادی که برای یافتن شغل، استفاده از امکانات درمانی و تحصیلی و همچنین برای داشتن جایگاهی مشخص، کامل و برابر در جامعه، به آن نیاز دارند.

ب - سرکوب حکومتی بر پایه رفتار یا گرایش جنسی حقیقی یا فرض شده افراد

حکومت ایران سیاست تعقیب افراد بر پایه گرایش جنسی حقیقی یا فرض شده آنان را دنبال می‌کند. همچنین افراد را به خاطر نظرات یا فعالیت‌های خود در حمایت از رفع تبعیض، تحت تعقیب قرار می‌دهد. فهرست زیر، مجموعه‌ای از رویدادهای اخیر را مطرح می‌کند که بیانگر خشونت از پیش برنامه‌ریزی شده جمهوری اسلامی ایران، شامل بر نقض حقوق بشر افراد، بر پایه گرایش همجنس‌گرایانه یا حمایت از آنان همجنس‌گرایان مرد و زن است.

۱ - در سه‌شنبه ۸ اکتبر ۲۰۱۳ میلادی، در حدود ۵۰ نفر از اعضای بسیج انقلاب اسلامی شاخه نبی اکرم، به یک مهمانی خصوصی برگزار شده در فضایی آرام در سالن ارگ در حومه شهر کرمانشاه در غرب ایران، یورش بردند. برابر اعلامیه‌ای که توسط وبسایت رسمی نیروی بسیج استان کرمانشاه منتشر شد، هدف اصلی این یورش، متلاشی ساختن «یک باند همجنس‌بازی و شیطان‌پرستی متشکل از چند ده نفر» بود^۱. بیانیه رسمی بسیج تأیید می‌کند که افراد حاضر در مهمانی «پس از مراقبت و تحت نظر بودن چند ماهه توسط نیروهای امنیتی سپاه پاسداران دستگیر» شده‌اند. به گفته شاهدان، نیروهای مسلح امنیتی بسیاری از حدود ۸۰ نفر حاضر در مهمانی از جمله گارسون‌ها و دیگر خدمه‌ها را مورد خشونت کلامی و فیزیکی قرار داده‌اند و آنها را کتک زده‌اند. برخی از افراد بسیج از اسپری فلفل هم استفاده کرده‌اند و همچنین برخی حاضرین توسط باتوم‌های الکتریکی در معرض شوک الکتریکی قرار گرفته‌اند. شاهدان می‌گویند نیروهای امنیتی، افراد حاضر در مهمانی را به گروه‌های کوچک تقسیم کردند و وسایل الکترونیکی آنان، شامل بر دوربین‌ها و تلفن‌های همراه را جلب کردند. همچنین اثر انگشت آنان را ثبت کرده و از آنان فیلم و عکس گرفته‌اند و اطلاعات خصوصی و همچنین آدرس‌های ارتباطی آنان را جمع‌آوری کرده‌اند. مأمورها چندین نفر را که حاضر به تسلیم وسایل خصوصی خود نبوده‌اند، بشدت کتک زده‌اند. مأمورها حداقل ۱۷ نفر را دست‌بند و چشم‌بند زده و بدون هیچ‌گونه توضیحی، آنان را به یک مرکز تأدیب پنهانی منتقل کرده‌اند. ایگل‌هرک و ایرکو مجموعه‌ای از چندین گزارش دریافت شده از افراد حاضر در این زندان را، در مورد سوءرفتار گسترده علیه آنان شنیده‌اند. در این زندان، مأمورها، زندانی‌ها را وادار کرده‌اند اعتراف به رفتارهای غیرقانونی کنند. گزارش‌های دریافت شده از این زندان، همچنین می‌گویند که زندانی‌ها را وادار

^۱ متن کامل بیانیه را می‌توانید در این آدرس متعلق به وبسایت رسمی بسیج استان کرمانشاه بخوانید:

کرده‌اند عریان شوند و از آنان فیلم گرفته‌اند، آنان را کتک زده‌اند و برای مراسم ساختگی اعدام، آماده کرده‌اند. تا آنکه روز دوشنبه ۱۴ اکتبر ۲۰۱۳، مأمورها زندانی‌ها را آزاد کرده‌اند و به آن‌ها گفته‌اند در هفته‌های بعد منتظر احکام قضایی خود باشند.^{۱۱}

۲- ایگل‌هرک و ایرکو مستنداتی در موارد مشابه مهمانی کرمانشاه جمع‌آوری کرده‌اند. در این موارد، مقامات رسمی افراد را بر پایه گرایش جنسی فرضی آنان تحت تعقیب قرار داده‌اند. مواردی همچون بازداشت گروهی مردان، به بهانه همجنس‌گرایی در یورش‌هایی به مهمانی‌هایی در شهرهای کرمان (۲۰۱۳)، شیراز (۲۰۱۰)، کرج (۲۰۰۹) و اصفهان (۲۰۰۷ و ۲۰۰۶).

۳- در ۴ فوریه ۲۰۱۳، پلیس ایران بازداشت فردی را به‌خاطر انتشار موارد مرتبط به همجنس‌گرایی از طریق اینترنت، تأیید کرد. رئیس پلیس فتا در استان ایلام (در غرب ایران) در مصاحبه‌ای با آژانس خبری نیمه‌دولتی ایسنا، اعلام کرد آن‌ها یک کاربر اینترنت را به اتهام «انتشار مطالب غیراخلاقی و همجنس‌گرایی» بازداشت کرده‌اند. در این خبر عنوان شده است که این متهم از طریق نظارت آن‌لاین شناسایی شده است و پلیس از تکنیک‌ها و روش‌های مختلفی برای شناسایی هویت کاربر استفاده کرده است. فرد بازداشت شده در ابتدا منکر اتهام‌هایش شده است، اما پس از مواجهه با مستندات جمع‌آوری شده از طریق نظارت آن‌لاین، راهی به جز اعتراف نیافت.^{۱۲}

۴- در ۴ سپتامبر ۲۰۱۳، حجت‌الاسلام دکتر صدرالدین شریعتی، رئیس سابق دانشگاه علامه طباطبایی تهران، بزرگ‌ترین دانشگاه علوم انسانی در ایران به روزنامه «کیهان» گفت که او یک استاد رشته جامعه‌شناسی را اخراج کرده است، چون این خانم مسائل مرتبط با «همجنس‌گرایی» را در کلاس خود به بحث گذاشته است.^{۱۳}

۵- در ۲۳ ژوئن ۲۰۱۲، وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدمحمد حسینی به خبرنگارها گفت که نشر چشمه دیگر مجوز فعالیت در زمینه انتشار کتاب را ندارد و این نشر را متهم به «ترویج فرهنگ غرب و بی‌بندوباری» و «ترویج همجنس‌بازی» کرد.^{۱۴}

^{۱۱} «ایران: نامه مشترک به رئیس‌جمهور ایران حسن روحانی»، عفو بین‌الملل، دیده‌بان حقوق بشر، ایگل‌هرک، ایرکو (۲۰ دسامبر ۲۰۱۳)، متن کامل نامه به زبان انگلیسی را در این آدرس بخوانید:

<http://iglhrc.org/content/iran-joint-open-letter-iranian-president-rouhani>

همچنین متن فارسی همین نامه را می‌توانید در این آدرس بخوانید:

http://iglhrc.org/iran/fa/fa_Reports_Others3

^{۱۲} «دستگیری عامل انتشار مطالب همجنس‌گرایی در اینترنت» سرویس استان‌ها-ایلام - خبرگزاری دانشجویان ایران، ایسنا (۱۵ بهمن ۱۳۹۲)، متن کامل خبر را می‌توانید در این لینک بخوانید:

<http://isna.ir/fa/news/92111510907/%D8%AF%D8%B3%D8%AA%DA%AF%DB%8C%D8%B1%DB%8C-%D8%B9%D8%A7%D9%85%D9%84-%D8%A7%D9%86%D8%AA%D8%B4%D8%A7%D8%B1-%D9%85%D8%B7%D8%A7%D9%84%D8%A8-%D9%87%D9%85%D8%AC%D9%86%D8%B3-%DA%AF%D8%B1%D8%A7%DB%8C%DB%8C-%D8%AF%D8%B1>

^{۱۳} «افشارگری تکان دهنده رئیس سابق علامه طباطبایی»، پایگاه اطلاع‌رسانی رجا (رجانیوز)، (۱۳ سپتامبر ۲۰۱۳)، متن کامل مصاحبه را می‌توانید در این لینک بخوانید:

<http://rajanews.com/PrintFriendly.asp?id=166871>

۶ - در ژانویه ۲۰۱۱، دادگاه انقلاب شهر تهران، یک روزنامه‌نگار به نام سیامک قادری را محکوم به چهار سال زندان، ۶۰ ضربه شلاق و جریمه نقدی کرد. یکی از جرایم او مصاحبه‌هایش با افراد جامعه دگرباش جنسی و نوشتن مقالاتی در این موضوع بود.^{۱۵}

۷ - در ۶ آگوست ۲۰۰۷، شورای نظارت بر مطبوعات روزنامه اصلاح‌طلب شرق را به خاطر انتشار مصاحبه‌ای با ساقی قهرمان تعطیل کرد. این شاعر ایرانی مقیم کانادا، یک فعال حقوق دگرباشان جنسی است. هرچند در این مصاحبه اشاره‌ای به حقوق افراد دگرباش جنسی نشده بود، این شورا انتشار این مصاحبه را «ترویج همجنس‌بازی» عنوان کرد.^{۱۶}

پ - وظایف حکومت ایران برابر قوانین بین‌المللی

ایران پیمان جهانی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (ICESCR) و همچنین میثاق جهانی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) را تصویب و امضاء کرده است. همچنین کمیسیون حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد، بارها از تمامی کشورها شامل بر حکومت ایران خواسته‌اند تا قوانینی که روابط همجنس‌خواهانه را جرم‌انگاری می‌کنند، لغو کنند.

۱ - کمیته حقوق بشر در مرور سال ۲۰۱۱ خود از عملکرد ایران برابر میثاق جهانی حقوق مدنی و سیاسی، نگرانی خود را نسبت به وضعیت دگرباشان جنسی ایران بیان کرد و در گزارش خود عنوان کرد که این افراد «در معرض آزار، زندان و تنبیه خشونت‌بار قرار می‌گیرند و حتی ممکن است محکوم به اعدام شوند». این کمیته همچنین نگرانی خود را عنوان می‌کند که دگرباشان جنسی ممکن است به‌خاطر گرایش جنسی خود در زمینه‌هایی مانند «اشتغال، مسکن، تحصیل و امکانات درمانی و بهداشتی» با تبعیض مواجه شوند، همچنین ممکن است با بدنام‌سازی و حذف اجتماعی مواجه شوند. در نتیجه این کمیته از دولت ایران خواست تا «تمامی قوانینی را که در نتیجه‌شان چنین تبعیض‌ها، تنبیه‌ها و اعدام‌هایی برای افراد بر پایه هویت یا گرایش جنسی آنان، صورت می‌گیرد، لغو یا اصلاح کند». همچنین این کمیته خواستار آزادی سریع و بدون قید و شرط تمام کسانی شد که «صرفاً بر پایه گرایش جنسی یا فعالیت‌های جنسی رضایت‌مندانه خود» زندانی شده‌اند. این کمیته همچنین از حکومت ایران خواست تا «تمامی اقدامات لازم قانون‌گذاری، نظارتی و دیگر ابزارها را به خدمت بگیرد تا تبعیض بر پایه گرایش جنسی حذف و ممنوع گردد... و همچنین این تضمین ارائه شود که افراد بر پایه گرایش جنسی یا هویت جنسی متمایز خود در برابر خشونت و محرومیت اجتماعی، مورد حمایت دولت قرار می‌گیرند».^{۱۷}

^{۱۴} «حسینی: با ناشرانی که مروج فرهنگ غرب و بی‌بندوباری باشند برخورد می‌کنیم»، فارس‌نیوز (۲۳ ژوئن ۲۰۱۳) متن کامل خبر را می‌توانید در این لینک می‌توانید بخوانید:

<http://www.farsnews.com/newstext.php?nn=13910403000912>

^{۱۵} «ایران: نامه مشترک» مراجعه شود به زیرنویس شماره ۹.

^{۱۶} آژانس خبری دانشجویان ایران، ایسنا، «روزنامه شرق توقیف شد» (۶ آگوست ۲۰۰۷) متن کامل خبر را در این لینک می‌توانید بخوانید:

<http://archive.is/4gUW>

^{۱۷} «نتیجه‌گیری‌های نهایی کمیته حقوق بشر، کشور ایران» ۱۰، سند سازمان ملل متحد به شماره CCPR/C/IRN/CO/3 (۲۹ نوامبر ۲۰۱۱).

۲- در می ۲۰۱۳، کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سازمان ملل، عملکرد ایران نسبت به پیمان جهانی ICESCR را بررسی کرد و در گزارشی «نگرانی خود را نسبت به جرم‌انگاری رفتارهای جنسی رضایت‌مندان و همجنس‌خواهانه در کشور» ابراز داشت و اعلام کرد افراد ممکن است به‌خاطر روابط همجنس‌خواهانه خود، به اعدام محکوم شوند. همچنین کمیته نگرانی خود را در مورد تبعیض افراد دگرباش جنسی «در دسترسی به مواردی مانند اشتغال، مسکن، تحصیل و امکانات درمانی و بهداشتی»، «بدنام‌سازی اجتماعی و منزوی کردن آنها» اعلام کرد. این کمیته از دولت ایران خواست تمامی قوانینی را که در نتیجه‌شان «چنین تبعیض‌ها، تنبیه‌ها و اعدام‌هایی برای افراد بر پایه هویت یا گرایش جنسی آنان، صورت می‌گیرد» لغو یا اصلاح کند. این کمیته همچنین به دولت حاکم بر کشور توصیه کرده است تا «گام‌هایی جدی برای مبارزه و منع تبعیض و همچنین بدنام‌سازی اجتماعی علیه افراد دگرباش جنسی بردارد» و «تضمین دهد این افراد نیز بتوانند برابر میثاق جهانی حقوق مدنی و سیاسی، از تمامی حقوق خود بهره‌مند شوند، شامل بر دسترسی کامل این افراد به اشتغال، خدمات اجتماعی، مراقبت‌های بهداشتی و پزشکی و همچنین امکانات آموزشی».^{۱۸}

۳- به رغم درخواست‌های نهادهای ناظر بر معاهده‌های سازمان ملل متحد، مقامات ایران به جرم‌انگاری و تعقیب فعالانه روابط رضایت‌مندان همجنس‌خواهانه در ایران ادامه می‌دهند. به عنوان مثال در ۱۴ مارچ ۲۰۱۳، دبیر ستاد عالی حقوق بشر ایران - نهاد اصلی حقوق بشر در قوه قضاییه ایران - اعلام کرد که «حق حیات» شامل بر همجنس‌گرایان نمی‌شود. دکتر محمد جواد لاریجانی در جمع اعضای جنبش عدم تعهد (NAM) در شهر ژنو در کشور سوییس گفت، «همجنس‌گرایی در کشور ما یک مرض و کاری نادرست و قابل پیگرد است... در این‌جا بحث حق حیات مضحک است... اگر مقصود این باشد که افراد زنده حق داشته باشند کارهایی را انجام دهند ولو کار بد، این معنایش بحث این است که شهروندان حقی برای انجام کار خلاف دارند و می‌توانند از عواقب کارهایشان بگریزند».^{۱۹} در ۶ مارچ همین سال، رهبر جمهوری اسلامی ایران، آیت‌الله علی خامنه‌ای به رفتار همجنس‌خواهانه حمله کرد و آن را عملی غیرطبیعی خواند. بالاترین مقام سیاسی ایران در دیدار خود با گروهی از روحانیون بلندپایه شیعه، همجنس‌گرایی را «نزول اخلاقی» و «رفتاری از روی شهوت» خواند.^{۲۰}

^{۱۸} «نتیجه‌گیری‌های نهایی کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کشور ایران»، ۷، سند سازمان ملل متحد به شماره E/C.12/IRN/CO/2 (۱۰ ژانویه ۲۰۱۳).

^{۱۹} متن کامل صحبت‌های دکتر لاریجانی را می‌توانید در وب‌سایت رسمی ستاد عالی حقوق بشر ایران در این لینک مطالعه کنید:

<http://www.humanrights-iran.ir/news-30829.aspx>

^{۲۰} متن کامل صحبت‌های علی خامنه‌ای را می‌توانید در وب‌سایت رسمی او در این لینک مطالعه کنید:

<http://www.leader.ir/langs/fa/index.php?p=bayanat&id=11526>

ج - توصیه‌ها

ما درخواست داریم تا شورای حقوق بشر از جمهوری اسلامی ایران بخواهد تا:

۱ - تمام قوانینی را که در نتیجه آنان تبعیض‌ها، تنبیه‌ها و اعدام‌هایی برای افراد بر پایه هویت یا گرایش جنسی حقیقی یا فرضی آنان، بر پایه هویت جنسیتی و بیان این هویت اجرا می‌شود، اصلاح یا لغو کند. به شکلی مشخص، بندهای ۲۳۳ تا ۲۴۰ قانون جدید مجازات اسلامی را لغو و یا اصلاح کند.

۲ - تضمین دهد تمامی افرادی که به خاطر گرایش جنسی حقیقی یا فرضی خود یا به خاطر روابط رضایت‌مندانه، آزادانه و همجنس‌خواهانه خود به زندان افتاده‌اند را بلافاصله و بدون هیچ قید و شرطی، آزاد کند.

۳ - تمامی اقدامات لازم قانون‌گذاری، نظارتی و دیگر ابزارها را به خدمت بگیرد تا تبعیض بر پایه گرایش جنسی، هویت جنسیتی و بیان این هویت، حذف و ممنوع گردد. همچنین تضمین دهد تمامی افراد بتوانند فارغ از گرایش جنسی، هویت جنسیتی یا بیان این هویت، از تمامی حقوق خود بهره‌مند شوند، شامل بر دسترسی کامل این افراد به اشتغال، خدمات اجتماعی، مراقبت‌های بهداشتی و پزشکی و همچنین امکانات آموزشی و همچنین از خشونت و بدنام‌سازی و محرومیت اجتماعی، در امان باقی بمانند. همچنین به افراد تراجنسی، اسناد هویتی برابر جنسیت مطلوب‌شان، بدون اینکه تحت فشار برای انجام عمل تغییر جنسیت قرار گیرند، اعطا شود.

۴ - نهادهای محدودکننده داخل کشور را که تنفر منجر به خشونت را بسط می‌دهند و باعث تبعیض و رفتارهای متخاصم می‌شوند، کنار بگذارند. تبعیض بر پایه جنسیت و هویت جنسیتی را از داخل تمام سازمان‌ها و نهادهای دولتی کنار بگذارند. تولید و عرضه تمامی محصولات فرهنگی که تبعیض را بسط می‌دهند و فضای مستعد سوءرفتار را مهیا می‌سازند، کنار گذاشته شود.

۵ - وقار و حریم شخصی افراد، محترم شمرده شود و همچنین نظارت حکومتی، یورش و دخالت در فعالیت‌های داخل حریم شخصی افراد کنار گذاشته شود، مخصوصاً در زمانی که این رفتارها مربوط به گرایش جنسی حقیقی یا فرضی افراد یا هویت جنسیتی آنان است.

۶ - حق آزادی بیان افراد، خواه در فضای آنلاین یا رسانه‌های مکتوب، حفظ شود و تمامی شکل‌های محدودیت که افراد را از بیان آزادانه عقایدشان باز می‌دارد و آن‌ها را از بحث در مسائلی مرتبط به جنسیت، سکس‌وآلیته و آناتومی بدن‌شان منع می‌کنند، کنار گذاشته شوند.

۷- فضای آموزشی برای مجریان قانون، قضات و بدنه قوه قضایه و دیگر موسسه‌ها و آژانس‌های دولتی مهیا شود که مسائل اساسی حقوق بشری را بحث کنند، شامل بر حریم خصوصی، فرآیندهای حقوقی منصفانه، آزادی بیان و آزادی تجمع و همچنین قبول برابری جهان‌شمول تمامی افراد، بدون در نظر گرفتن گرایش جنسی و هویت جنسیتی آنان.